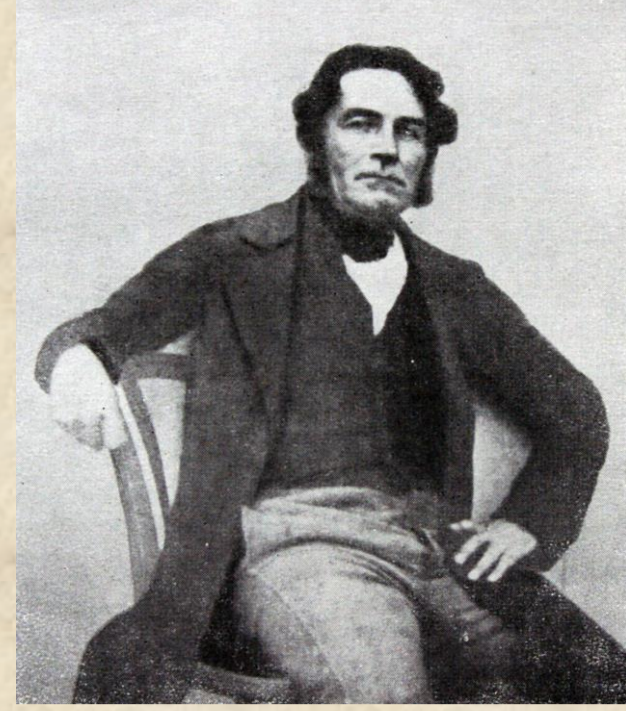

Mikoláš Aleš

* 18. 11. 1852, Mirotice u Písku
+10. 7. 1913, Praha

Mikoláš Aleš v roce 1894

František Aleš (1815-1874)
otec Mikoláše AlešeVeronika Alšová (1808-1869)
matka Mikoláše AlešeBratři Alšové, zleva:
Mikoláš, František a Jan

[22]

V roce 1876 se setkal s malířem Františkem Ženíškem. Ten jej seznámil s Alexandrem Brandejsem, tehdeším nájemcem suchdolského velkostatku. U něho se scházeli mnozí umělci.
Zde strávil šťastné období - od listopadu 1877 do dubna 1879.

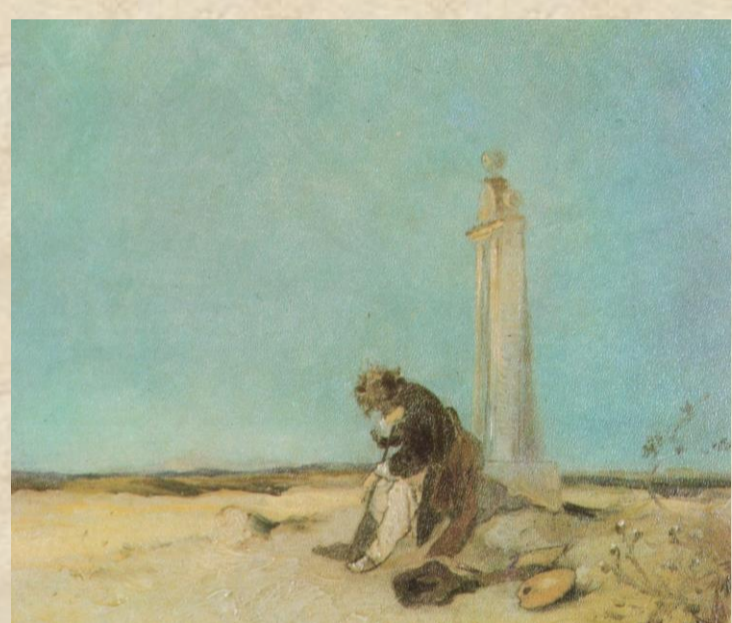
Aleš se u Brandejšů cítil jako doma. Připadal si jako dvorní malíř. Tak se také podepisoval na ex libris, které maloval pro Brandejse: Nikolaus Aleš pictor Bohemus Miroticensis při dvoře Alexandra Brandejse na Sukdole.

Uzavřeli smlouvu, že vždy jeden obraz bude patřit Alšovi a druhý Brandejšovi. Z těchto obrazů jsou dnes mnohé nezvěstné.

Láska k budoucí ženě Marině a suchdolská krajina ho inspirovala například v roce 1878 k vytvoření Májového triptychu.

Poezie, olej, lepenka 16, 4 x 21, 7

Malířství, olej, lepenka 18, 7 x 24, 8

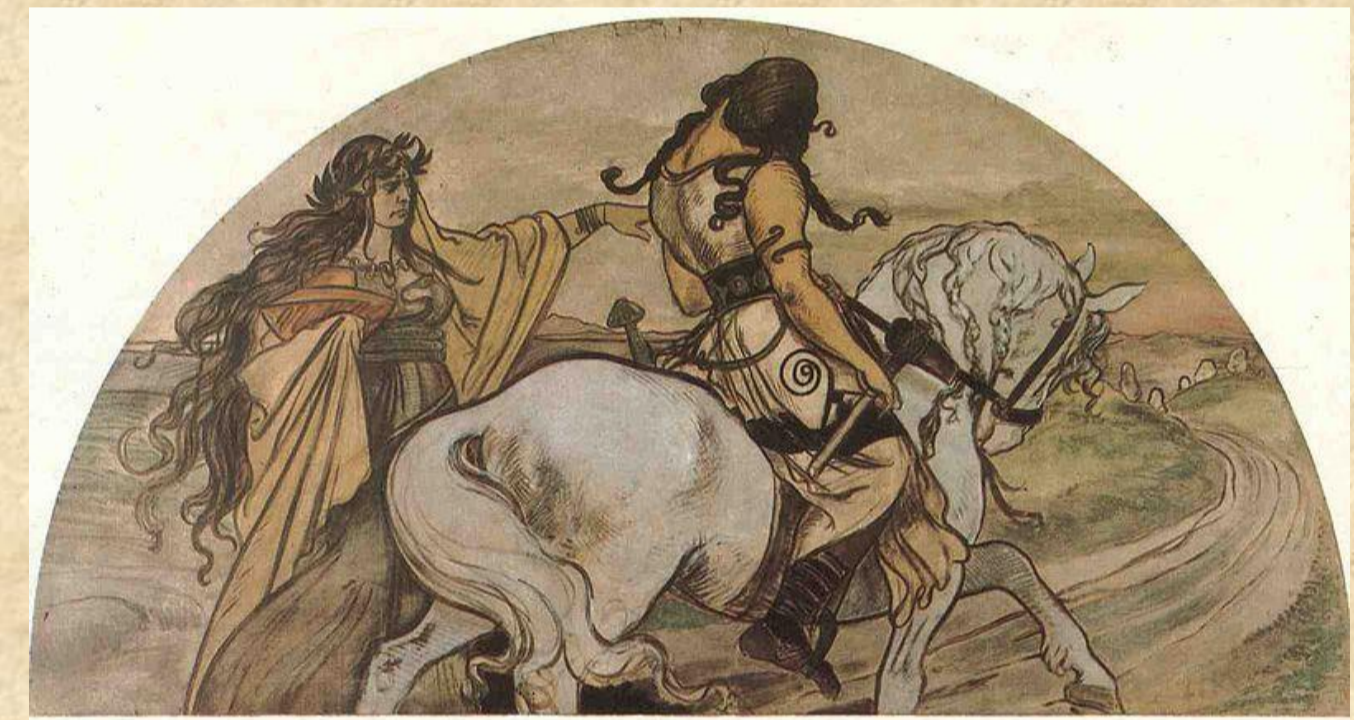

Hudba, olej, lepenka 16, 7 x 21, 7

[23]

První obraz namalovaný pro Alexandra Brandejse. Rákociho pochod, olej, plátno, 1877, 21,5 x 56 cm [23]

Žalov, barevný karton, Mikoláš Aleš, 1880 [27]

Žalov, luneta, Mikoláš Aleš, 1880 [27]

1877

1877

1899

Dne 29. dubna 1879 se žení se svou dětskou láskou, Marinou Kailovou (1857- 1941).
Tím končí jeho pobyt v Suchdole.

[22]

Mikoláš Aleš za doby svých studií a působení v Praze prošel mnohými peripetemi, zvláště v důsledku vystoupení studentů proti některým představitelům akademické obce, kdy neměl zrovna na růžích ustláno. ustláno.

Později často vzpomínal na svůj pobyt v Suchdole jako na velmi šťastné období svého života.

Mimo jeho četných a barvitých vzpomínek na dvouleté plodné období tvůrčího rozletu, neopomněl připomenout, kdo mu tehdy poskytl materiální podmínky pro uplatnění mezi nejvýznamnějšími umělci doby.

Mimo jiné, k suchdolskému pobytu zůstal zaznamenán Alšův lapidární výrok: „...nebýt tehdy toho žida Brandejse, tak bych byl musel snad zahynout...“. [25]

Ze všech umělců se o smrti A. Brandejse dozvěděl pouze Mikoláš Aleš, který jej jako jediný doprovodil na místo odpočinku na židovském hřbitově v Praze. [24]

Alšova židle

Tuto židli si Aleš přinesl z domova do vinárny na Novém městě, kterou navštěvoval.

— Vinárníkem byl Ludvík Karel Masaryk (mladší bratr TGM). Věnoval jí domácnosti TGM.

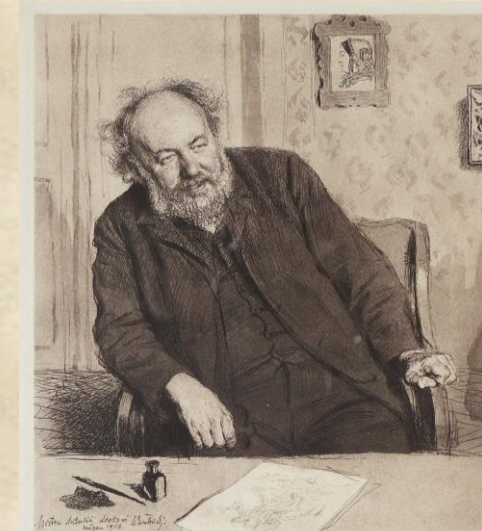
— Židli zdědil Herbert Masaryk (1880-1915), syn TGM.

— Dále ji zdědila Míla Masaryková-Slavičková (1876-1962), manželka Herberta Masaryka.

— Po její smrti ji zdědila Charlotta Kotíková (*1940), pravnučka TGM.

— Dne 20. 5. 2015 jí Charlotta Kotíková bezplatně darovala městské části Praha-Suchbát, kde se nachází dodnes.

[26]

Alšova židle v kresbě
Maxe Švabinského, 1908Fotografie z pohřbu Mikoláše Aleše v Praze, 13. červenec 1913
(zdroj: Český svět, č. 47, 48, 1913)

ZDROJE:

[22] U nás doma, M. Svobodová-Alšová, 1970

[23] Mikoláš Aleš, Hana Volavková, 1982

[24] Židé v Rostkách u Prahy, Kamýku a okolí, Blanka Rozkošná, 2013

[25] Dr. J. Pečírka: Proslov při zahájení výstavy G. Karse. Volné směry, 1/1937

[26] Alšova židle na Suchdole, SL 4/2015, Magdalena Vovsová

[27] Národ sobě, 10/1940, Melantrich